

3645 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3646

Maaneder tjene mere end hele den aarlige Løn, som Statskassen giver dem. Derjom vi vilde opnaa, at Regjeringen stedse skal kunne disponere over de til disse Byggeforetagender fornødne dygtige Kræfter, da maa vi ogsaa finde os i at give en saadan Pønning til dem, at man virkelig med Nette kan stille saa store Fordringer.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scaventius) lagde mig i Munden, at Flertallet havde stillet Forslaget under Nr. 27, fordi det ikke kunde betros Ministeren det Beløb, og hans Kollega i Mindretallet, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgfreds (Dinesen), lagde det Samme, at det var politiske Hensyn, der afholdt Udvalget derfra. Det er ikke ganske korrekt. Min Udtalelse maa forstås saaledes, at Indenrigsministeren efter Flertallets Anstuelse ikke havde Beløbet nødvendig. Jeg lægger indtil nu til, at Indenrigsministeren efter sin nærmere Udvikling af dette og et andet Punkt, der er under Forhandling, har fremsat den Opfattelse, at han har det nødvendig. Det har, som sagt, forekommet Flertallet, at Ministeren paa adskillige Punkter optræder med en saa stor Sagtyndighed, med en saa afgjort Overbevisning om, at det og det er rigtigt, og at han ikke taaler nogen Paavirkning af Andres Anskuelser, at Flertallet maa have Ret til at mene, at saalænge Ministeren staar i Spidsen for Indenrigsministeriet, har han ikke et saadant Beløb nødvendig, men saa er den altidige Sagkundskab saaledes repræsenteret i alle Forvaltningsgrene under Indenrigsministeriet, at de 8,000 Kroner ikke behøves. Jeg tror, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds maa forstå mig nu, og jeg haaber, at Thinget forstaar mig og indvil videre vil følge Flertallet. Stulde det pusses, har jelsølgelig Mindretallet og den ærede Minister, saafremt Flertallets Forslag vedtages, Ret til at fremdrage Sagen paany mellem 2den og 3die Behandling, og kan der komme andre Synsmaader frem, som noget kunde modificere Flertallets Opfattelse af Sagen, kan man ændre Noget ved Afgjørelsen her ved Forslag til 3die Behandling. — Med Hensyn til de enkelte Befragelser, som den ærede Minister udtalte angaaende nogle af Forslagene under Nr. 30 til 35, da skal jeg ikke videre komme ind paa dem, da der for mig laa i den ærede Ministers Udtalelse, at de for hans Vedkommende dog kunde passere. — Jeg kommer da til den ærede Ministers Stilling til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 36. Ministeren stiller her Fordring om fra Be-

villingsmyndighedens Side at faae 500 Rigsdaler eller et passende Beløb i Løse af Arealer, som Bevillingsmyndigheden derved tilkjendegiver at være Statens. Ministeren, som er Statens Forvalter og Udfører af Bevillingsmyndighedens Beslutning, stiller sin subjektive Opfattelse om, hvad der er Ret i dette Tilfælde, ligeoverfor Bevillingsmyndighedens Afgjørelse og erklærer sig uwillig til at udføre de Beslutninger, som ligge til Grund for Bevillingsmyndighedens Afgjørelse. Det er en egen Stilling for en Minister, og det er sjeldent at træffe en saa rask Beslutning strax udtalte af en Minister som her i dette Tilfælde. Vi forlange ikke, at Ministeren skal gjøre Ret mod Rosenborg Anstalt, men vi erkjende ikke, at Ministeren er Spøsteret her i Landet. Det er mange Gange Tilfældet, at Administrationen maa gribe til f. Ex. foreløbig at negte Dette eller Hint og gribe til det at anlægge eller lade anlægge Sag imod sig i Tvivlstilfælde for at faae den rette Myndighed til at afgjøre saadanne Tvivl, nemlig Domstolene. Men Domstolene ere Et og Indenrigsministeren et Andet, men den meget ærede Indenrigsminister stiller sig her som Spøsteret ligeoverfor Bevillingsmyndigheden. Derjom vi fik en Spøsteretsdom for Spørgsmaalet, lode vi dette Spørgsmaal falde, og saa var den Historie forbi for bestandig; men den ærede Ministers Væde og Administrationens Værdighed — jeg kan forresten godt lide, at han holder paa Værdigheden — var ikke krænket derved, at han som Udfører af Lovgivningsmagtens Beslutning anlagde Sag, hvor Bevillingsmyndigheden stod tvilende ligeoverfor en privat Anstalt. Men sulde den meget ærede Ministers Grundsetning billiges, da kunde det have de fatligste Konsekvenser for Indtægterne af vore, af Statens Eiendomme; thi vel gjælder det her kun om et lille Beløb, maaske 500 Rd. eller noget mere, men paa andre Punkter kunde det samme Tilfælde indtræde, at den ærede Minister lagde: Nei, jeg finder ikke, at det er billigt eller retfærdigt at afkræve denne Forpagter eller Sidehaver af Statens Eiendomme dette eller hint Beløb, og jeg lader ham derfor beholde det og bryder mig ikke om, at I opføre det som Løse eller Forpagtningssindtægt paa Finantsloven. Det var ret vakkert, om Finantsministeren ved større Hovedposter paa sit Budget kom til os med lignende Grundsetninger som den ærede Minister. Smid- lertid, jeg kan godt lide Klæb, og forsaavidt anerkjender jeg den ærede Ministers Opfattelse, og jeg kan godt lide at faae Klæb paa, om der er Forsaaelse eller Misforstaelse. Det kan ikke